

כתבה ראשונה בסידרה על האנשים והמיפעלים המרוויחים מן המילחמה. בלשון הנקייה של הפירסומים הרישמיים הם מכונים „ספקי משרד הביטחון“, אך מאחורי ההגדרה הרישמית עומדים כמה תעשיינים וסוחרים באזון, בתרופות ובנשק

אלה היו שני ימי הלחימה האחרונים. ה-11 וה-12 באוגוסט. עיתונאים זרים העריכו כי העיר הופצה ב-8000 פצצות מן האוויר, ובכמה עשרות אלפי פגזים מן הקרקע. לאלה אפשר להוסיף מאות אלפי קליעים של נשק קל.

מחירו של טיל אוויר-קרקע מן היקר רים ביותר, טיל מונחה בעל מיטען נפץ כבד, מגיע לחמישה מיליוני שקלים. יש טילים ופצצות אוויריות זולים הרבה יותר. מחירם יכול להגיע לחצי מיליון שקל לים, ואפילו פחות מזה. אך לא בהרבה. מחירה המשוער של הפצצת חיל-האוויר על ביירות, בעלות התחמושת בלבד: חמישה מיליארד שקלים.

אך זהו רק חלק מן המחיר. שעת-טיסה במפציץ מסוג F-15 היא 350 אלף שקל. מטוסי-הפצצה מסוג זה זקוקים גם למטוטי סיקורב שיגנו עליהם. שעת-טיסה במטוט כפיר עולה 220 אלף שקלים בערך. אפשר להעריך כי אילו היו כרוכות בהפצצת ביירות רק 300 שעות-טיסה, היה מחירם מיליארד שקל בערך.

בהערכת זהירות, היה מחירה של הפצצת ביירות כשני ימי ה-11 ההימה שישה מיליארד שקלים.

הפעולות על הקרקע ובים גם הן יקרות ביותר. מחירו של פגז של תותח הוביצר עשוי להגיע ל-20 אלף שקלים. מחירו של פגז טנק עשוי להגיע לעשרת אלפים שקלים. כל קליע של מיקלע כבד עולה עשרות שקלים. כל קליע של רובה או מיקלע קל עולה כמה שקלים.

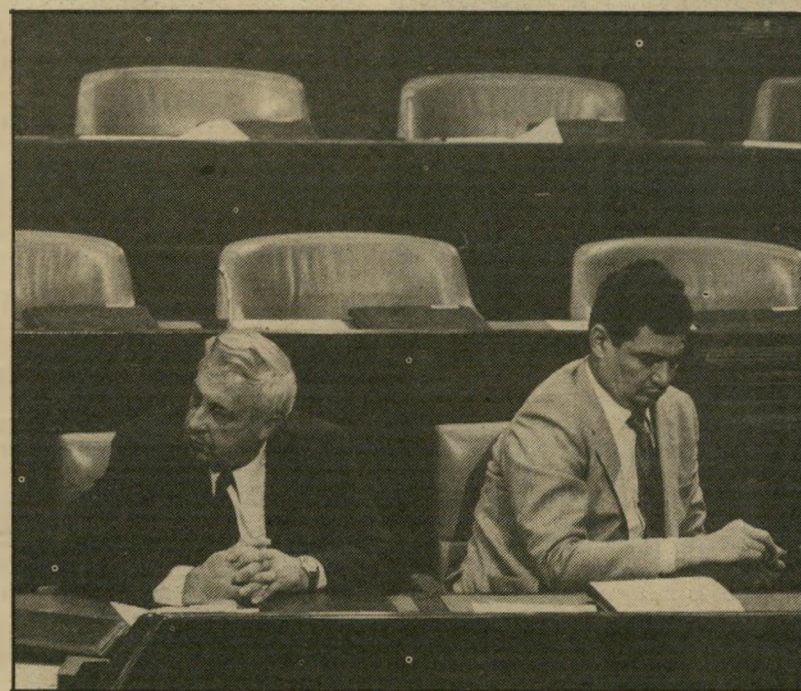
מחיר שעת-מנוע של טנק הוא 18 אלף שקלים. שעת הפלגה בסט"ל מחירה 42 אלף שקלים.

רווח על כל תחבושת

אך התחמושת ומחיר הפעלת מערכות-הנשק אינם המחיר היחיד. בשעת הלחימה אוכלים חיילי צה"ל מן "החמישיות" המפורסמות, אותן אריות-קרטון שבכל אחת מהן יש בערך עשר קופסות שימורים ופריטי מזון נוספים, כגון שפופרת ריבה או דבש, סוכר, קפה, תה, פותחון קופסאות ועוד. מחירה של כל מנה כזאת, האמורה לספק את צרכי-המזון של חמישה חיילים במשך יממה, מגיע לכמה מאות שקלים.

מדרוויחי המילחמה

שרים ארידור ושרון על כל אחד שמפסיד יש אחד שמרוויח

קראת הצהריים קיבלו השיריוני נאים פקודה ללבוש את אפודייה-מגן ולהיכנס לטנקים. לא חלף זמן רב עד שהתבררה להם הסיבה לכך. מטוסי חיל-האוויר התחילו לצלול על ביירות המערבית.

בזה אחר זה — לעתים בזוגות — צללו המטוסים על העיר ושיחררו את מיטעני הפצצות, הטילים והרקטות. לא חלף זמן רב עד שהצטרפו גם תותחי הטנקים והקנים הארוכים של הארטילריה לתמונה. הפעם ירו התותחים המתנייעים בכיוון-ישר. זאת הדרך שמצא שר-הביטחון כדי לעקוף את ההוראה שקיבל, שלא להפיץ את ביירות בתותחי הוביצר הכבדים, שפגיעותיהם אינן מדוייקות ביותר, והם גרמו לקטל רב באוכלוסייה האזרחית. כי צורה זו הוא השתמש בתותחים כאילו היו טנקים לכל דבר — אך פגיעות פגזיהם היו עזות וקטלניות יותר.

בתוך הרעש העצים הזה כמעט שאי אפשר היה לשמוע את הטיטרור של הנשק הקל. אך חיילי צה"ל השתמשו גם במקומות שבהם היו העמדות של לחמי אש"ף והשמאל הלבנוני קרובות. הם השתמשו ברובים. במקומות אחרים נורו צרורות ארוכים של מיקלעים בינונייים וכבדים. בחגיגה השתתפו גם ספינות חיל-הים, שהמטירו לעבר קו-החוף של ביירות אש מהירה מתותחיהן הקלים. ההפצצה הכבדה נמשכה כמה שעות.

מאת שלמה פרנקל

בינתיים נשמע גם קול נהמת-המוענים של הטנקים ושל הנגמ"שים. בכמה מקרים מות, באיזור ההיפודרום, ליד מחנה הפליטים אל-עזאיי ובאיזור הנמל של בייירות בצפון העיר, התקדמו יחידות צה"ל ביבשה.

אחר כך השתררה הפוגה זמנית. במשך הלילה, בשעה 6 בבוקר הגיחו צמד ה-מטוסים הראשון, וביירות ידעה את יום ההפצצות הקשה ביותר בתולדותיה. במשך 11 שעות תמימות צללו המטוסים על העיר, כאשר במשך כל אותו הזמן מפגיזים גם הטנקים, התותחים והספינות את העיר.